

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobkyně: V. T. T. T.**, zastoupena Mgr. Matúšem Bónou, advokátem, se sídlem Novobranská 14, Brno, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 24 Az 385/2004 - 27 ze dne 14. 10. 2004,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností napadá rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 24 Az 385/2004 - 27 ze dne 14. 10. 2004, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 2030/VL - 20 - 05 - 2004 ze dne 4. 6. 2004, jímž nebyl stěžovatelce podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), udělen azyl a jímž bylo zároveň vysloveno, že se na stěžovatelku nevztahuje překážka vycestování podle § 91 téhož zákona.

Kasační stížnost byla podána opakovaně poté, co Nejvyšší správní soud zamítl předchozí kasační stížnost téže stěžovatelky proti témuž rozsudku Krajského soudu v Ostravě; Nejvyšší správní soud o ní rozhodl rozsudkem č. j. 6 Azs 538/2004 - 43 ze dne 18. 8. 2005, který nabyl právní moci dne 23. 9. 2005. Tato skutečnost je již sama o sobě důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), za použití § 120 s. ř. s., neboť projednání věci brání překážka věci rozhodnuté.

Druhým samostatným důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti by byla její logická opožděnost. Podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout. Z obsahu soudního spisu vedeného krajským soudem vyplývá, že rozsudek krajského soudu byl stěžovatelce doručen dne 18. 11. 2004 a kasační

stížnost, o níž by měl nyní Nejvyšší správní soud rozhodnout, byla podána dne 10. 11. 2005. Odmítnutí kasační stížnosti pro opožděnost by bylo samostatným důvodem podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Za stěžovatelku podal kasační stížnost advokát Mgr. Matuš Bóna, ten však ani k výzvě Nejvyššího správního soudu nedoložil, že je oprávněn stěžovatelku v řízení o kasační stížnosti zastupovat. Plnou moc, k jejímuž předložení byl vyzván dne 17. 1. 2006, nedoložil ve stanovené lhůtě ani po jejím uplynutí, nereagoval ani žádným jiným způsobem. Nejvyšší správní soud tu má však za prokázané, že kasační stížnost samotnou podal uvedený advokát na základě pokynu stěžovatelky, a tedy nelze na kasační stížnost pohlížet jako na podání učiněné neoprávněnou osobou odlišnou od účastníka řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáváno; toliko je třeba mít za jednoznačné, že stěžovatelka není v řízení zastoupena. Za shora uvedené situace, kdy jiný způsob rozhodnutí Nejvyššího správního soudu než usnesení o odmítnutí kasační stížnosti nepřicházel v úvahu, nepoučoval soud stěžovatelku o povinném zastoupení advokátem, nevyzýval ji k tomu, aby si advokáta zvolila, a kasační stížnost odmítl přes absenci povinného zastoupení.

Byla-li kasační stížnost odmítnuta, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. března 2006

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu